DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 16den JUNY, 1827. N. 24

Gedrukt en Zaturdag's mors uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY PAULUS ROELOFCANTZ'-LAAR, Ridder der Orden den Nederlandschen Leeuw, Schoutynacht in dienst van Zyne Majesteit deKoning der Nederlanden, Gouverneur vaCuraçao en onderhoorige eilanden Bonai en Aruba, en Opperbevelhebber van deLd en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezezullen zien of hooren lezen, salut! doen tweten:

Dat wy, gelet hebbende ohet besluit van den Raad van Policie va den 17den April dezes jaars No. 6 waarl:

1. Bepaald is dat de inlud van de schepelmaat voor het algenen gebruik binnen deze kolonie op niet eerder dan ruim vier en twintig kannen msterdamsche maat, zoo als voorheen, z blyven, en dat er een standaard van cubiken inhoud voor die schepelmaat zal woren daargesteld.

2. De Gouverneur verzocht is om den bedoelden standaard te laten vrvaardigen en in gebruik te doen brengen,en als dan den cubieken inhoud der bedelde schepelmaat algemeen bekend te maken.

En vermits de noodige standaarden voor het schepel, half en kwart schepel gelyk ook voor de kan als een vier en twintigste gedeelte van het schepel, als mede de onderdeelen daarvan namelyk: half en kwart kan, op onzen last vervaardigd zyn, houdende:

a. Het schepel van veertig Nederlandsche duimen lang en breed en negentien gelyke duimen en vyf strepen diep, een en dertig duizend en twee honderd cubieke duimen.

b. Het halve schepel van twee en dertig duimen lang, vyf en twintig duimen breed en negentien en een halve duim diep, vyftien duizend en zes honderd cubieke duimen.

c. Het kwart schepel van twintig duimen lang en breed en negentien en een halve duim diep, zeven duizend acht honderd cubieke duimen.

d. De kan als het vier en twintigste gedeelte van het schepel lang en breed tien duimen en diep dertien duimen, dertien honderd cubieke duimen; en de onderdeelen daarvan, als de halve en kwart kan naar evenredigheid; namelyk de halve kan van tien duimen lang en breed en zes en een halve duim diep, zes honderd en vyftig cubieke duimen; en de kwart kan negen duimen lang en breed en vier duimen diep, drie honderd vyf en twintig cubieke duimen.

Hebben goedgevonden en verstaan: te gelasten, zoo als hierby wordt gelast.

1. Dat er van en na den eersten July dezes jaars geene andere schepelmaat voor drooge waren binnen deze kolonie zal worden gebruikt dan die welke hiervoren is bepaald.

2. Dat de Ykmeester by het yken van schepels en de hiervorengemelde onderdeelen daarvan, voor drooge waren, zoo wel ten aanzien van den vorm als van den inhoud, zich houden zal aan de standaarden dewelke aan hem zullen worden gegeven.

3. Dat de boete en straf die by publikatie van Gouverneur en Raden van Policie, den 16den Juny 1818 gearresteerd en den 18den dier maand uitgevaardigd, omtrent het gebruik van ongeykte of valsche maten of gewigten zyn vastgesteld, toepasselyk zullen wezen op het gebruik van de thans nog bestaande schepelmaat of onderdeelen van dezelve voor droogе waren na den laatsten dag dezer maand Juny, als wordende dezelve hierby van en met den eersten der daarop volgende maand July voor vervangen en vervallen en dus voor onwettig verklaard.

Gedaan op Curaçao den 9denJuny 1827, het veertiende jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het noodig was doelmatige maatregelen te beramen om de kinderziekte die in derzelver epidemieke kracht op dit eiland aanwezig is, in haren voortgang te stuiten en indien mogelyk geheel to doen verdwynen.

Hebben wy, op voordragt van den Raad Fiscaal en den Commissaris van Policie, dewelke daartoe door ons uitgenoodigt waren, noodig, nuttig en raadzaam geoordeeld vast te stellen, zoo als hierby wordt vastgesteld.

1. Dat alle hoofden van huisgezinnen en de Meesters die voor hunne slaven verantwoordelyk zullen zyn, terstond na dat de kinderziekte zich werkelyk in hunne of hunner slaven woningen, of op hunne plantagien zal vertoond hebben, daarvan aan den wyk-of districtmeester waaronder zy behooren zullen moeten kennis geven, met opgave van den naam of namen zoo der lyders als van de genen dewelke tot de medicinale hulp zyn of zullen worden geroepen.

2. Dat de wyk-en Districtmeesters aanteekening daarvan zullen houden en wekelyks een afschrift daarvan aan het Commissariaat van Policie zullen bezorgen.

3. Dat het, tot voorkoming van besmetting, ongeoorloofd zal zyn en derhalve als strengelyk verboden moet worden gehouden, het vervoeren of overbrengen van de genen die door de kinderziekte aangetast zyn van het huis of de plaats alwaar zy zich reeds bevinden, naar eenig ander huis of plaats alwaar zich geen lyder daaraan bevindt.

4. Dat er aan de huizen of woningen, zoo in het stads district als in de land districten alwaar de kinderziekte zich vertoond heeft, het zy op de deur of andere algemeen zigtbare plaats het woord *kinderziekte* zal moeten worden gesteld, tot waarschouwing van het publiek, ten einde die huizen of woningen, byzonderlyk de plaats zelve alwaar de zieken zyn, zoo veel mogelyk te vermyden en buiten gemeenschap daarmede te blyven.

5. Dat de inenting der kinderziekte met de gewone of natuurlyke pokstof zelve als strengelyk verboden moet worden aangemerkt, zoo lang er koepokstof op het eiland aanwezig zal zyn, alwaarom geen practiserende genees-of heel-kundige zal vermogen van de eerstgemelde stof gebruik te maken zonder voorafgaande toestemming van het Officie-Fiscaal of van den Commissaris van Policie, dewelke zulks zullen vermogen te verleenen, byaldien er volstrekt geene koepokstof zal verkrygbaar zyn.

6. Dat alle beoefenaars van de genees-en heel-kunde in deze kolonie ten sterkste en aller dringendst worden uitgenoodigd om met alle mogelyke middelen en met allen yver de inenting met de koepokstof te bevorderen; zullende dezelve maandelyks lysten der gevaccineerden aan het Commissariaat van Policie inleveren, ten einde ons alzoo in staat te stellen daarop alle regard te slaan het zy tot vereerende onderscheiding van of bezorging van premien voor de genen dewelke daarin den meesten yver zullen hebben betoond.

Gedaan op Curaçao den 7den Juny 1827, het veertiende jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, aan de Overzyde, op Pietermaay en Scharlo, op Curaçao den 8sten Juny 1827.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy in het belang van het loodswezen hebben noodig geoordeeld de betaling van Loodsgelden aan den Loods of verrekening met denzelven deswege te verbieden, en te bepalen dat de invordering van de loodsgelden tot geregelde betaling van het loodsvolk en het onderhoud der booten, door den Havenmeester zal geschieden.

Gedaan op Curaçao den 30sten Mei 1827, het veertiende jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 6den Juny daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het noodig en raadzaam geoordeeld is eenige voorzieningen tot beter opbrengst van den impost op de Collaterale Successie te maken, zoo wordt hierby als ampliatie en alteratie van de bestaande ordonnancien op den impost van de Collaterale Successie bepaald:

1. Dat alle waardering van de zyde der bewindhebbers, erfgenaamen of andere belanghebbenden in den boedel, door de leden Commissarissen uit dezen Raad met en benevens den Raad Contrarolleur of deszelfs plaatsbekleeder zullen worden beoordeeld en goedgekeurd, alvorens de Directeur der Collaterale Successie de belasting zal mogen opmaken.

2. Dat by de memorie van aangeving der nalatenschap de daarvan geregtelyk opgemaakte inventaris en by den staat van het

De Curaçaosche Courant.

zuiver bedrag derzelve, de vendu lysten zullen worden overgelegd.

3. Dat er van goederen, zoo roerende als onroerende en slaven dewelke by publieke opveiling zyn of zullen moeten worden verkocht, geene waardering zal behoeven of vermogen te geschieden, aangezien de waarde daarvan door verkoop blyken zal.

4. Dat beëedigde makelaars als bevoegde waardeerders van roerende en onroerende goederen en slaven zullen worden beschouwd.

5. Dat de verklaringen van beëedigde makelaars zullen aangenomen worden en geldig zyn ten aanzien van als dubiens en van onwaarde opgegevene batige schulden eens boedels, wanneer als reden daarvan opgegeven wordt, het algemeen bekend onvermogen van de debiteuren.

6. Dat opzigtelyk de zoodanige als dubieus en van onwaarde opgegevene posten ten laste van personen die niet algemeen als onvermogend bekend zyn, en omtrent welke de getuigenis van partikuliere personen zullen vereischt worden, de in de eerste afdeeling gemelde Commissie bevoegd zal zyn alle zoodanige bewyzen dienaangaande in te winnen en aan te nemen, als dezelve zal noodig en voldoende oordeelen.

7. Dat de bewindhebbers, erfgenamen of andere belanghebbenden in boedels, verpligt zullen zyn by den in te leveren staat van het zuiver bedrag des boedels over te leggen, de bewyzen van alle posten dewelke op dien staat ten laste van den boedel zyn gebragt.

8. Dat de directeur van de Collaterale Successie, na het opmaken der belasting, geene ordonnancie tot de invordering daarvan zal mogen afgeven, alvorens opgave daarvan met overlegging van al de stukken daartoe betrekking hebbende, aan den Raad Contrarolleur of deszelfs plaats bekleeder, ten fine van Controlle overgelegd en dezelve, met bewys van de plaats gehad hebbende Controlle en goedkeuring, te rug ontvangen te hebben.

9. Dat in geval van bedenking en aanmerking, de Raad Contrarolleur of deszelfs plaats bekleeder, daarvan aan den voormelden Directeur, ten fine van inlichting en opheldering, opgave zal doen; en in geval van verschil tusschen de voormelde ambtenaars, zal de Gouverneur daarover oordeelen en beslissen.

10. Dat de bewindhebbers verantwoordelyk en aansprakelyk zullen zyn voor den uitgestelden impost van de som dewelke als dubieus of als van onwaarde opgegeven en als zoodanig aangenomen is, ten einde by de geheele of gedeeltelyke invordering van dezelve den daarvan verschuldigden impost aan den lande te voldoen, daarom zullen de bewindhebbers by de afrekening met de erfgenamen en eventueel ontslag van verder beheer der nalatenschap nogtans van hunne voormelde verantwoordelykheid niet ontlast worden alvorens de erfgenamen cautie voor den bedoelden uitgestelden impost ten genoege van het gouvernement zullen hebben gesteld, onverminderd de mede verantwoordelykheid der erfgenamen voor dien impost byaldien zy, voor of na de voorzeide afrekening, van de als uitstaande geblevene som genoten hebben of zich zonder cautie stelling met de invordering daarvan hebben belast.

11. Dat er in alle boedels waaruit erfenissen, legaten of prelegaten voortvloeyen die aan den impost op de Collaterale Successie onderhevig zyn, niettegenstaande eenig verbod of begeerte van den overledene daartegen, nogtans tydige en tevens wettige verzegeling en daarna inventarisatie zal moeten plaats hebben; welke de Directeur van den gemelden impost zal mogen en moeten vorderen, om alzoo verduistering of terughouding van goederen, gelden of gelds waarde waarvan de impost zoude moeten betaald worden, voor te komen; zullende de gemelde Directeur zich van die verzegeling en of zulks naar behooren geschied is, moeten verzekeren, om de bewindhebbers, dewelke daaraan in gebreke mogten zyn gebleven, aan het Officie Fiscaal te verklagen, ten einde door hetzelve tegen hen regt moge gevorderd worden tot betaling eener boete ten bedrage van de helft van den impost die uit zoodanigen boedel van de bekende eigendommen zal verschuldigd zyn.

12. Dat de directeur voormeld geenen anderen dan wettigen inventaris door eenen daartoe bevoegden ambtenaar opgemaakt, zal mogen aannemen.

13. Dat de bewindhebbers dewelke verzuimd hebben den, door hen aanvaarden boedel wettiglyk te laten inventariseren, vervallen zullen in gelyke boete als opzigtelyk het verzuim van verzegeling in de 11de afdeeling dezer, is bepaald.

14. Dat het gouvernement als mede belanghebbende in nalatenschappen waarvan de impost op de Collaterale Successie betaald wordt, en van wege hetzelve de Directeur voormeld of de Raad Contrarolleur of deszelfs plaats bekleeder, het regt zullen hebben om den boedel eed, dat de opgave der nalatenschap deugdelyk en naar waarheid is geschied, van den genen die dezelve opgave gedaan heeft, af te vorderen.

15. Dat de koloniale kas tot vergoeding van de schade die dezelve wegens het verzuim van tydige en wettige verzegeling en inventarisatie der nalatenschap zal geleden hebben, genieten zal twee derde van de hiervoren bepaalde boete; en dat het overige derde daarvan ten behoeve zal zyn van den Raad-Fiscaal en den Directeur der Collaterale Successie, om tusschen dezelve gelykelyk te worden verdeeld.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Mei 1827, het veertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 2den Juny 1827.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 15den Juny 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op poene als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Gouvernements Secretary,
den 15den Juny 1827.

DE Brieven Zak welke ter Gouvernements Secretary opgemaakt wordt om naar Amsterdam verzonden te worden met de Nederlandsche Brik Maria & Jacoba, zal op Zaturdag den 16den dezer des namiddags te drie ure, gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

DS. G. B. BOSCH door ongesteldheid en spoedig opgekomen vertrek naar het Vaderland niet in de gelegenheid geweest zynde op de eene of andere wyze van zyne Vrienden en Bekenden afscheid te nemen, maakt van dit Weekblad gebruik om hun allen een hartelyk vaarwel te zeggen en toetewenschen eene bestendige gezondheid en welvaart.

Den 14den Juny 1827.

DE ondergeteekenden zullen op aanstaanden Donderdag den 21sten dezer by Publieke Opveiling, op de Timmerwerf van Mevrouw Basden doen verkoopen:

Het Hol benevens de drie Masten en eenige Rondhouten van het Nederlandsche Schip John & Thomas; als mede een Kabel—Provisien—Droogo Goederen, &c,

THS. JUTTING & ABM. DE VEER, Jr.

Den 15den Juny 1827.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

P Ledoux | H Weilburg
M A Delima | M Ogeyna

Curaçao den 15den Juny 1827.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

9. galjoot Louisa Margarita, Möller, Maracaybo
11. brik Wilhelmina & Sophia, Romer, St. Eustatius
12. golet Sara Maria, Belwig, dito
bark Maria Manuela, Fernandez, Coro
golet Overste von Scholten, Krög, Maracaybo
13. lantje Resistencia, Suris, Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JUNY.

13. golet Overste von Scholten, Krög,
15. bark Pieter, Martines,
—— Maria, Sicard,

Verleden Woensdag werd de verjaring des geboortedags van Z. K. H. Willem Fredrik Hendrik, Derden Zoon van den Prins van Oranje, met de gewoonlyke plegtigheden in deze kolonie gevierd.

Op gisteren is alhier van Amsterdam aangekomen het Nederlandsche brikschip Almelo, kapitein T. Smit. By deze gelegenheid hebben wy Amsterdamsche kouranten tot den 31sten Maart ontvangen.

Passagiers met de Almelo—de Weledele Heer D. C. Scheidius en Echtgenoot.

UITTREKSEL UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Parys, 22 Maart.—De hertog *de la Rochefoucault Liancourt*, is na eene korte ongesteldheid, in den ouderdom van 80 jaren overleden. De kamer der Pairs verliest in hem een harer achtenswaardigste leden; de Staat een zyner beste burgers. By het begin der onlusten heeft de regtschapen edelman de regtvaardige beginselen, die der natie eene redelyke godsdienstige en burgerlyke vryheid konden verzekeren, verdedigd. Als behoorende tot een der oudste geslachten, is hy door het staatswind vervolgd. Over al, waar iets ter verbetering het menschelyk geslacht, tot opbeuring of onderstand door ongeluk gedrukten, werd ondernomen, konnen op den hertog *de la Rochefoucault* rekenen. Was de geen, die het eerst de verbreiding der vaccine in Frankryk heeft bevorderd; hy was de stichter van de school voor de beoefening van kunsten en handwerken te Chalons; hy was lid van de genootschappen ter betering der gevangenissen, ter bevordering van lager onderwys, ter verbreiding der kristelyke zedeleer, ter aanmoediging der nationale nyverheid, enz. Het tegenwoordige ministerie heeft begrepen den overleden hertog, in hoogen ouderdom, van eenige posten, waarvoor hy geene bezoldiging genoot, te moeten berooven; desniettegenstaande zal zyne gedachtenis nog lang in zegening blyven.

Den 31sten Maart.—Gisteren is het lyk van den algemeen beminden en hoog vereerden hertog *de la Rochefoucault Liancourt* ter aarde besteld, en heeft deze plegtigheid aanleiding gegeven tot een schouwspel, het welk de gemoederen van de overgroote meerderheid der inwoners dezer hoofdstad met de uiterste verontwaardiging heeft vervuld.

Het lyk is, door eenen ontzaggelyken toevloed van aanschouwers uit de straat St. Honoré naar de kerk de l'Assomption dragen door gewezene kwekelingen van de school van Chalons, van welke de meeste hunnen tegenwoordig stand in de maatschappy verpligt waren aan de opvoeding, welke zy in die school genoten hadden, en welke alzoo, uit een gevoel van dankbaarheid, den stichter in dezelve de laatste eer wilden bewyzen. De hertogen Doudeauville, d'Uzes, de markies Dessolles en de heer Renouard hielden de slippen van het kleed; eene deputatie van de kamer der Pairs en van het Instituut en een aantal der aanzienlykste personen, als vorst Talleyrand, de hertogen Trevise, Decazes en de heeren de la Fayett, Lafitte, Ternaux, Perrier en anderen, volgden het lyk. Na den afloop der godsdienst oefening werd hetzelve door de eerste dragers weder buiten de kerk gebragt en daarna door andere jonge lieden overgenomen, ten einde het buiten de barrière te dragen, van waar het verder naar Liancourt zoude worden vervoerd.

Naauwlyks hadden deze jonge lieden de kist op hunne schouderen, of de militaire overheid gelastte hen, om dezelve op de lykkoets te plaatsen. Deze verzochten op eene dringende wyze, dat zy het lyk mogten dragen en mede hunne hulde bewyzen aan den algemeen betreurden overledene, en waren niet zeer gereed, om aan het gegevene bevel te gehoorzamen, zoo dat de overste, welke het voetvolk, by de lykstaatsie aanwezig, kommandeerde, de bajonetten liet opzetten, en de dragers, door middel van slagen, zoo met de bajonetten, als met de kolven der geweren, van de kist dryven, met dat gevolg, dat dezelve, tot ergernis van alle de aanwezigen, in de slyk viel, en de dragers menig kwetsuur bekwamen. Het ontbrak aan geene vertogen tegen het plegen van dit geweld, en van alle zyden liet men zyne verontwaardiging blyken, doch de overste verklaarde, dat hy bepaalde bevelen had, en dezelve, om zyne posten behouden, moest opvolgen, terwyl de ruwheid, waarmede zyne soldaten te werk gingen, velen deed gelooven, dat zy te voren op dit toneel waren voorbereid, en dat ten dien einde geene sterke drank was gespaard. Den zoon des overledenen werd de bajonet op de borst gezet, en verscheidene der met bloed bedekte jonge lieden riepen de tegenwoordig zynde Pairs tot getuigen, dat zy geen oogmerk hadden gehad, om de rust te verstoren.

Vervolgens is het lyk naar de barrière gebragt, en aldaar heeft, onder andere, de heer Dupin, als lid van het Instituut, in eene treffelyke aanspraak van des overledens deugden gewaagd, en zich beklaagd, dat de policie de inwoners der hoofdstad belette de laatste eer te bewyzen aan het stoffelyk overschot van een man, dien het ministerie op eenen dag van vyf bedieningen, welke hy alle, zonder eenige belooning, alleen uit menschenliefde, waarnam, had beroofd.

Hoe het zy, het gebeurde heeft ook by de opregte voorstanders van de konstitutionele koninglyke regering, onder de dynastie der Bourbons, eene meer dan gewone verontwaardiging, ja zelfs verbittering, te weeg gebragt tegen de genen, die thans, den meesten invloed hebben op de uitoefening van het hoog gezag. De kamer der Pairs heeft, op voorstel van den hertog de Choiseul, met uitzondering van slechts drie stemmen, besloten, om den groot-referendaris te gelasten, om een naauwkeurig onderzoek te doen naar de oorzaak der plaats gehad hebbende wanorde, en daarvan aan de kamer te doen blyken. Een der Pairs, bekend als iemand van eene gematigde denkwyze, moet by die gelegenheid hebben uitgeroepen: "Men poogt ons, by ons leven, op meer dan eene wyze te versmaden, en men sleept ons, na den dood, door het slyk. Deugd en bekwaamheid gelden niet meer, maar men wil de Franschen noodzaken, om alleen de zoodanigen te eeren, *welke zich zelve verkoopen.*" De referendaris heeft reeds van den prefect van policie en van den kommanderenden generaal verlangd te mogen weten, wie de bevelen aan de

hoofden der militaire magt hebben gegen, ter gelegenheid dezer lykstaatsie, ten einde zyrapport ten spoedigste te kunnen uitbrengen.

Ook in de kamer der gedeputeerden heeft heer Perier zich hoogelyk beklaagd over het voorgevallene, en gevraagd, hoe men toch kan veronderstellen, dat een ministerie, hetwelk duldt, dat het lyk van den deugdzaamsten, den achtingwaardigsten man wot versmaad, menschelyke regten zal eerbiedigen? Hoehoeft echter geen betoog, dat hy dadelyk door de meerderheid dier vergadering is overschreeuwd en alzoo tot zwygen gebragt.

Den 1sten April.—Brieven uit Lissabon van den 17den melden, dat een aide-de-camp van den generaal Villaflor aldaar depeches had aangebragt, den 12de uit Braganza gedagteekend, inhoudende, dat de opstandelingen alle op Spaansche grondgebied waren ontwikend en dat de generaal Monet dezelve binnenlands verspreidde.— De geregelde krygsmagt der insurgenten is dus geheel verwonnen, zoo dat de kommandeeren generaals der konstitutionele troepen zich reeds ondeing hadden verstaan, om de guerillas, welke nog in de provincie Tras-os-Montes omzwierven, als die van zekeren Cachapuz en van den luitenant kollonel Valpaso, te bedwingen; immers te verstrooyen.

Den 3den April.—De kouriers, welke deze dagen uit Madrid zyn aangekomen, hebben depeches vergebragt, betreffende zekere nota van het Spaansche governement aan de mogendheden van het vaste land, waarin derzelver tusschenkomst wordt verlangd, ten einde te bewerken, dat de Britsche troepen Portugal mgen verlaten, en dat, als eene wedervergelding, het Spaansche grondgebied door de Fransche troepen zoude worden ontruimd;—en waarby het Spaansche gouvernement zyn verlangen grondt op de omstandigheid, dat het de Portugeesche opstandelingen heeft doen ontwarenen, daardoor op eene krachtdadige wyze een einde gemaakt aan de onlusten op het schier eiland, en alzoo de noodzakelykheid van eene bezetting van vreemde troepen heeft doen vervallen. Deze nota schynt vry wat beweging onder de staatkundigen te hebben veroorzaakt.

Den 8sten April.—De berigten uit Lissabon van den 21sten melden weinig byzonders. Men was aldaar omtrent de betrekkingen, in welke Portugal tot Spanje stond, nog niet naauwkeurig onderrigt, en men scheen niet vreemd van het denkbeeld, dat keizer D Pedro eerlang uit Brazilie te wachten zoude zyn.

Alzoo de opperhoofden van den opstand de dekreten, waarby do verdwaalde militairen eene volledige amnestie wordt aangeboden, voor de gedeserteerde onderofficieren en soldaten zeer geheim hebben gehouden, en zich nog by voortduring verscheidene hunner aan de wettige overheid komen onderwerpen, heeft de Infante Regentes den termyn tot 20 April verlengd.

Men meldt uit Madrid van den 29sten, dat in Tarragona en Tortosa oproerige bewegingen zouden hebben plaats gehad, in den zin der Apostolieken, en wel onder voorwendsel, om D. Carlos als Koning uitteroepen.— Het ontbreekt echter aan genoegzame inlichtingen dien aangaande. Genoemde party gaat evenwel voort met het aanwenden van pogingen, ten einde Spanje met het constitutioneel bewind van Portugal in vyandelykheden te wikkelen.

Den 9den April.—Dezer dagen is te Lyon een werkje uitgekomen by Rusand, zich noemende 's Konings drukker en Thesaurier van den Paus. Het is geschreven door zekere Dedilon, welke in Lyon wordt gehouden, even als zekeren Madiolle in deze hoofdstad, voor een der voornaamste hoofden der Jesuitische factie. Het voert den titel van *Overzigt over de constitutien en de partyen in Frankryk.* 's Mans oogmerk is, om aantetoonen, dat de Koning het regt heeft, om de constitutie naar willekeur te veranderen, of ook geheel intetrekken; de magt der ligchamen van den Staat, by dezelve ingesteld, te wyzigen, inzonderheid zoo de maatregelen van die lighamen strekken, om den loop van het hoog gezag te stuiten. Hy oordeelt, dat de afgelegde eed des Konings, om het charter te handhaven, Z. M. in dezen niet kan verhinderen, om dat het alleenheerschend gezag een natuurlyk regt is van de kroon, en dat alle latere verbindtenissen, waardoor dit regt wordt verkort, uit den aard der zaak van onwaarde moeten zyn, en hy meent, dat alle Koningsgezinden gelyke gevoelens zyn toegedaan, en dat zy zich daarom ook zoo weinig verdedigen tegen het voorgeven der liberalen, als of zy afkeerig waren van de constitutionele orde van zaken.

De heer Keratry heeft, by zyne verdediging, van dit werkje gewaagd, en het beschouwd als een proetje, om te zien, welke eene uitwerking het dreigement van een *coup d'Etat* op de menigte zoude hebben, en heeft tevens aangemerkt, dat dergelyke gevoelens eene veel gevaarlyker strekking hebben, dan die, over welke hy is aangeklaagd, en dat de regtbank, met zyne taal te veroordeelen, het gevaarvolle der tegenovergestelde begrippen zoude verhoogen. Het bedoelde geschrift baart veel opziens en verwekt by sommigen eene zekere bekommering. Het openbaar ministerie heeft er zich nog niet aan laten gelegen liggen.

Men schynt hoop te voeden, om nog eenig berigt te erlangen van de equipagien der schepen la Boussole en l'Astrolabe, welke, onder de bevelen van den beroemden la Perouse, in den jare 1788 in de Zuid zee moeten zyn verongelukt. Uit de verklaringen van een Pruissisch matroos, die zich vele jaren op de Fidji eilanden heeft opgehouden, heeft men opgemaakt, dat het mogelyk was, dat men nog twee lieden, tot een van beide schepen behoord hebbende, op het eiland Malicolo zoude kunnen vinden, en op dien grond heeft de Britsche regering in Indie in het laatst van 1826 een schip van Calcutta derwaarts gezonden, ten einde berigten intewinnen.

Den 10den April.—De monarchalen verzekeren stellig, dat de Spaansche regering het vertrek van de hoofden van den Portugeeschen opstand naar Frankryk heeft verschoven, ten einde den uitslag harer onderhandelingen met Engeland en Portugal aftewachten. Genoemde officieren zyn dan ook nog niet op Fransch gebied aangekomen. De subalternen en manschappen der opstandelingen waren in het laatst van Maart nog alle in den omtrek van Zamora gekantonneerd en ontwapend. Zy bekwamen van de zyde van het Spaansche gouvernement drie realen daags. De monarchalen geven breed op van de maatregelen van Spanje, strekkende, om het leger te versterken. Dit schynt echter zeker, dat de ligting van 24000 man, by gebrek aan geld, nog nergens is te werk gesteld.

Utrecht, 30sten Maart.—Heden is de sententie van het Hoog-militair-geregtshof in de zaak van den luitenant kollonel Lobry, ten aanhoore van eene groote menigte, in de gehoorzaal van genoemd geregtshof, uitgesproken. De lezing derzelve heeft vier en een half uur geduurd.— By deze sententie is de beschuldigde veroordeeld geworden tot openbare tentoonstelling en brandmerk en tot eenen altyddurenden dwangarbeid, ter zake van misdaden, welke door hem in de zuidelyke provincien des ryks zyn gepleegd. Het verzoek des veroordeelden om gratie, is, na dat de raad van gratie en het Hoog-militair-geregtshof declinatoir hadden geadviseerd, door Z. M. den koning van de hand gewezen, doch by hetzelfde besluit is de straf, zoodanig als die in de sententie was bepaald, veranderd in eene der straffen, naastkomende aan de straf des doods, gelyk in de noordelyke provincien gebruikelyk is, en wel in die van het zwaayen van het zwaard over het hoofd en eene opsluiting in een tuchthuis, gedurende den tyd van twintig jaren. Deze straf is dan ook terstond na het lezen der sententie en het koninglyk besluit, met het in acht nemen van alle die toebereidselen, welke by het onthoofden worden gevorderd, op het Vreeburg aan den veroordeelden voltrokken; welke, zoo men verneemt, eerlang naar 's Hertogenbosch zal worden vervoerd, ten einde in het tuchthuis aldaar te verblyven.

Londen, 30sten Maart.—Men heeft berigten uit Brazilie tot den 2den February. Men vleidde zich aldaar, dat de oneenigheden met Buenos Ayres eindelyk zouden worden bygelegd, en men verzekerde, dat de kommissarissen, benoemd, om een vergelyk te treffen, reeds waren aangekomen. Voorts liep in Rio het gerucht, dat, zoodra de vrede gesloten was, de Keizer Don Pedro willens zoude zyn, om eene reize naar Portugal te ondernemen.

Den 10den April.—Volgens berigten uit China is in klein Bucharye een opstand tegen het Chineesch gezag uitgebroken, en heeft de Keizer zeer gestrenge maatregelen bevolen, om dien opstand te dempen.

Men heeft berigten van den generaal Clinton van den 23sten Maart. De brigades van het Britsche leger in Portugal waren in hunne vorige standplaatsen en alles was rustig. Er zyn thans twee stoomschepen in de vaart van Engeland op Lissabon, Cadix en Gibraltar.

Frankfort, 31sten Maart.—Men heeft dezer dagen in Munchen brieven ontvangen van de Beyersche officieren in dienst der Grieken, doch niet later dan van het begin van February. Dezelve behelzen dus geene byzonderheden aangaande de jongste krygsverrigtingen van de troepen uit het kamp van Eleusis en de in den Pireus gelandde manschappen van Salamis, maar melden omtrent den toenmaligen stand van zaken het navolgende: "De Seraskier heeft 6000 man onder zyne bevelen; hy heeft eene verschansing op de hoogte van Philopappos opgeworpen, en rondom de acropolis van Athene eene gracht doen graven. Van den berg van Zeus Panhellenius op Ægina kan men zyn leger duidelyk ontdekken. Met de acropolis houdt men des nachts verkeer door middel van seinen. Op dien burg is genoegzaam meel voorhanden, en ontbreekt het ook niet, door de aangelegde werken van Odusseus, aan water. De bezetting heeft veel geleden, doch is nog niet moedeloos. Aan eene poging, om de Turken uit hunne verschansing te dryven, wordt niet gedacht; om daartoe te geraken, zal men eerst den terugkeer van Kara-Iskaki dienen aftewachten. Men tracht thans alleen de bezetting van de acropolis te versterken, en van krygs en mondbehoeften te voorzien." Het is bekend dat de troepen van Salamis in de haven van Athene post hebben gevat, en, ook na het mislukken van den togt van de troepen van Eleusis, hunne positie hebben ingehouden, doch het blykt nog niet, dat het hun heeft mogen gelukken, om hun voornaam oogmerk, het provianderen van de citadel, te bereiken. Met ziet dus steeds met verlangen nadere berigten uit die oorden te gemoet.

Den 8sten April.—De berigten uit Konstantinopel van den 10den Maart, langs den gewonen weg aangebragt, melden by voortduring, dat Frankryk zich met Engeland en Rusland, ten gunste der Grieken, heeft vereenigd. Men zag het antwoord van den Divan steeds te gemoet, en men oordeelde, dat hetzelve, gelyk de reisseffendi reeds mondeling had te kennen gegeven, ongunstig zoude zyn. Indien dit vermoeden mogt bevestigd worden, wachtte men van de zyde van Rusland en Engeland zeer dringende vertogen. De Porte scheen echter tot dien tyd toe overtuigd, dat het by vertogen zoude blyven; zy maakte ten minste geene toebereidselen ter verdediging.

Den 10den Maart scheen men in Konstantinopel geene voor de Grieken verdere nadeelige berigten, met betrekking tot de acropolis van Athene, te hebben ontvangen. Ook het dagblad van Smirna van den 23sten February meldt ten dien aanzien niets byzonders.

Den 13den April.—Het byzondere brieven uit Petersburg verneemt men, dat de aanstaande kroning des Keizers, als Koning van Polen, weder eenigen tyd is uitgesteld.

Men heeft den 25sten Maart in Odessa berigten uit Konstantinopel van den 19den Maart ontvangen, inhoudende, dat de Oostenryksche en Pruissische gezanten zich by den reisseffendi hebben vervoegd, en denzelven ernstig hebben aangeraden, dat hy den Sultan zoude bewegen, de voorstellen van Rusland, Engeland en Frankryk, ten gunste der Grieken, aantenemen, doch dat men algemeen verzekerde, dat deze minister zulks by monde had afgeslagen. Het schriftelyk antwoord van de Porte op de bedoelde voorstellen was den 19den nog niet ontvangen, en de Russische gezant had ook nog geene audientie gehad by den groot-vizier.

De Oostenryksche bladen behelzen berigten uit Smirna tot den 3den Maart, en in dezelve opgaven van Aegina tot 14den February. In dezelve wordt de tyding, dat de Grieken destyds nog vasten voet hadden in de haven van Phalereus bevestigd. Men wil den 16den Maart op Corfu berigt hebben, dat eene tweede poging, om de acropolis van Athene van leeftogt te verzorgen, gelukt zoude zyn, en men ziet met verlangen de bevestiging van deze tyding te gemoet.

De Wurtembergsche bladen geven thans eenig berigt van de aldaar ontdekte zamenspanningen. Zy verzekeren, dat het misdryf bestaat in eene poging van een dweepziek jong mensch, om eenige landlieden te vervoeren, doch voegen 'er by, dat de bekende liefde der Wurtembergers voor hunnen Koning nimmer ernstige gevolgen zoude hebben doen duchten. Omtrent het eigenlyke oogmerk en de uitgebreidheid van het complot is nog niets zekers bekend; men spreekt intusschen steeds van het gevangen nemen van ettelyke niet onaanzienlyke lieden.

Haarlem, 2den April.—Eergisteren heeft Z. K. H. Prins Fredrik der Nederlanden de troepen in oogenschouw genomen, welke op den Wassenaar zyn ingescheept geweest en op nieuw zyn uitgerust en gewapend, De uitstekende houding en bedrevenheid dier manschappen heeft andermaal de algemeene goedkeuring verworven.

In berigten uit Batavia van den 6den December wordt gemeld, dat men destyds aldaar tyding had van den 22sten November uit Djocjocarta, meldende, dat de generaal van Geen den 14den eenen hoop muitelingen uit Djatinom had verdreven en dat er sedert niets belangryks was voorgevallen, en uit Kadoe van den 28sten dier maand, inhoudende, dat de majoor Duperron eene bende opstandelingen, welke zich in Probolingo ophielden, met groot verlies van daar had verjaagd. De weg van Samarang naar Magellan was weder veilig, en de kommissaris-generaal was den 18den November vertrokken, om de strandresidentien van Java te bezoeken. Den 25sten was hy te Pekalongang en den 27sten te Samarang aangekomen, ten einde in de eerste dagen van December de verdere reize oostwaarts te vervolgen.

Den 4den April.—Men wil, dat een schip, den 13den December van Batavia gezeild, in Antwerpen berigt zoude hebben gebragt, dat destyds in eerstgenoemde plaats het gerucht liep, dat Mangko Diningrat, een der hoofden van den opstand der Javanen, zich onderworpen zoude hebben.

Berigten uit Batavia van den 6den December melden, dat Z. E. de kommissaris generaal, alvorens naar de strand residentien te vertrekken, onderscheidene besluiten heeft genomen, bepalende onder andere eene nieuwe organisatie van het bestuur te Grissé; van het bestuur te Riouw, en van de besturen van Padang en Benkoelen, met intrekking van onderscheidene tot dien tyd toe geledene uitgaven. Ook had Z. E. eene nieuwe organisatie bevolen van de algemeene secretarie, welke met den eersten January 1827 zoude ingaan. By besluit van den 16den November is het regt van verkoop van amsioen in het klein, voor de jaren 1827, 1828 en 1829, op zekere voorwaarden, aan de factory van de Nederlandsche handel-maatschappy verleend.

Het schip Apollo, van Antwerpen komende, had weder troepen op Java aangebragt.

De resident van Samarang heeft in de nieuwspapieren aangekondigd het overlyden van den regent dier plaats, Kiai Adipatti Soero Adimengolo, en by die gelegenheid de trouwe diensten, door denzelven aan het Nederlandsche gouvernement bewezen, geredelyk erkend.— Dit berigt is in dezelfde nieuwspapieren in het Maleitsch met Arabische, en in het Javaansch met Javaansche karakters herhaald.

Den 9den April.—Het dagblad van Batavia van den 13den December bevestigt het belangryk berigt van de onderwerping van den Javaanschen opstandeling Mangko Diningrat en deszelfs aankomst by de Nederlandsche sterkte Magallon.

Marseille, 5den April.—Het fregat van den Bassa van Egypte is uit de haven Dieudonné naar Toulon gezeild, om van daar, onder convooi van de Fransche oorlogs corvet Circé, naar Alexandrie te stevenen. Het schynt, dat dit convooi voornamelyk voor het fregat is verleend, ofschoon het 60 stukken voert en 400 man equipagie heeft.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

MAY 26.

IMPORTANT

AND LATE INTELLIGENCE FROM ENGLAND!

We yesterday received from our correspondent at St. Bartholomews, an Antigua paper of the 18th instant, furnishing news from England to the 19th ultimo, brought to Antigua by the Packet Swallow, which touched there on her way to Jamaica and Vera Cruz. In consequence of Mr. Canning having been appointed Prime Minister, the other Members of the British Cabinet had resigned: the following article extracted by the Editor of the Antigua *Free Press* from a Plymouth Journal of the 19th April, will put our readers in possession of the Particulars.

RUPTURE IN THE CABINET.

The state of anxious suspense which at the time of our last publication prevailed, respecting the arrangements of the Cabinet, was on Thursday evening exchanged for one of considerable agitation, in consequence of the announcement that Mr. Canning had been appointed Premier, and that no less than seven members of the Ministry had therefore sent in their resignations. The members said to have resigned, were the Lord Chancellor, the Earl of Westmoreland, (Lord Privy Seal), Earl Bathurst (Secretary for the Colonies), the Duke of Wellington, (Master of the Ordnance), Mr. Peel, (Home Secretary), Lord Melville, (First Lord of the Admiralty), and Lord Bexley, (Chancellor of the Duchy of Lancaster). Of these it was subsequently placed beyond doubt, that all had actually resigned, save Lord Bexley, the report respecting his Lordship having been erroneous. The secession of so many distinguished persons, from the service of the state, could not fail to excite alarm in the public mind, and awaken enquiry as to the cause. By many, it was supposed that the refusal of the abovenamed individuals to act under Mr. Canning, arose from an objection to the Right Hon. Gentleman's professed opinion upon the question of Catholic Emancipation, but that supposition is evidently not correct, with respect to all, for we find amongst the names of the seceders that of Lord Melville, who usually voted for Emancipation. By others the unexpected breaking up of the Cabinet, is attributed to a personal dislike and jealousy towards Mr. Canning, but it is of course impossible to ascertain what the motives really were. For the information of our readers, the best course we can pursue is to lay before them a detail of the circumstances connected with this important transaction, as they have been given in the public prints. It appears that on Wednesday (yesterday week), Mr. Canning received the commands of his Majesty to form an Administration, of which he was, of course, to be at the head; and that he immediately wrote to his colleagues, to inform them of that fact, and to express his wish that they should continue to the Government the aid of their talents. The Ministers who have resigned, wrote notes to Mr. Canning, declining to give any decided answer to his proposal until informed who was to be the Prime Minister.— This naturally excited some surprise, and Mr. Canning wrote again to each of these distinguished persons, informing them, that the King had appointed him first Minister of the Crown, and adding, that he had imagined that information to have been in effect conveyed by the contents of his former letter. To this communication, the general reply was—an expression of apprehension, that in the administration of affairs, questions would arise, which might produce in a Cabinet, constituted as was proposed, collisions painful to the feelings of the individuals concerned, and likely to be injurious to the public service, and announcing, upon these grounds, an intention to resign. Mr. Peel's reply differed from the others, inasmuch as he confined himself to an announcement of his intention to retire from office. On the following day (Thursday) the six resignations were formally sent in to his Majesty. Since then, some of the principal officers of the Household, as might have been expected, have followed the example of the seceding members of the Cabinet. The Marquis of Londonderry has resigned his office as a Lord of the Bedchamber; the Duke of Dorset, as master of the Horse; the Duke of Montrose, as Lord Chamberlain; and the Marquis of Graham, as Vice Chamberlain. The public journals have been lavish of abuse upon the individuals who have thus retired from the Administration, and no pains have been spared to detract from their merits and disparage their talents. But neither our inclination nor our notions of decency and propriety dispose us to join in the general cry, or to lend our aid in heaping odium upon men who, whatever may be their talents, have long served their country with credit to themselves and satisfaction to the people. If their talents be of a mean stamp, their secession will be no loss to the country, and were their abilities of the highest order, there can be no question, but that their equals can be found within the walls of Parliament. Regret we must feel, that the Administration has lost the aid of tried and able men, but we cannot think that their retirement has furnished any just cause for anger. As it is the undoubted right of the Sovereign to select his Prime Minister, so it is the privilege of the members of the Cabinet to decline serving under that Minister if disagreeable to their feelings or inconsistent with their principles, and, in our opinion, by so doing, they but discharge a duty owing to themselves and are not guilty of contumacious or disrespectful conduct to his Majesty. There is something so mean, so cowardly, and so time-serving in levelling abuse at men the moment they are out of office, who, while in the sunshine of power, were lauded to the skies—that we blush for the press, or for those portions of it which have on this occasion done so. We will not disgrace ourselves by following such an example. Our course is not to cast reflections upon those who have retired, but to turn our attention to those who are to succeed them.— In looking forward then, we can find no justification of the alarm which has been lately excited, and which we conceive to be of a twofold nature, partaking of a dread on the one hand that Mr. Canning will not be able to work the machine of Government with the Opposition of the retired Ministers; and on the other, that the power given to Mr. Canning, as Prime Minister, may endanger the Protestant interest, by enabling him to cast an additional weight into the scale, in favour of Catholic Emancipation. With respect to the former, we need only remind our readers, that Mr. Canning is a man of the most transcendant genius—of general talent and long experience—possessing the confidence of the King and of the people, and in every respect eminently qualified to hold the helm of Government. It is also to be considered, that the personal influence of the ex-ministers, when out of office, is but trifling, and that were they inclined to thwart the measures of the future cabinet, the endeavour must be fruitless, for

"The King's name is a tower of strength,
"Which they upon the adverse faction want."

It is not to be doubted that Mr. Canning with the assistance of those Ministers that have remained in office, and those who are to be now chosen, will conduct the affairs of the nation, not only without effective opposition, but with satisfaction to his Royal Master, benefit to the country, and credit to himself. With respect to the other point, all apprehension on that score must cease, when it is known, as the fact is, that Mr. Canning has accepted the office of Prime Minister, with the express understanding, and the decided commands of his Majesty, that the Catholic Question shall be left open, and not in any degree, supported by ministerial influence. Indeed the elevation of Sir John Copley, the Master of the Rolls, to the important office of Lord Chancellor, a fact which is confirmed, manifests clearly that the new Administration is not to be one favourable to the Catholic Claims. Besides the appointment of Sir John Copley to the Seals, the only one positively known, is one which will give great satisfaction to the nation at large, but to the Navy in particular, that of his Royal Highness the Duke of Clarence to the Admiralty, under the title of Lord High Admiral of England, with a council instead of the Board as hitherto. The Members of the old Board, with the exception of Lord Melville, will, it is supposed, form the Lord High Admiral's Council, & Mr. Croker will be continued as Secretary. It is supposed that H. R. H. the Duke of Cambridge will be Commander-in-Chief; and the Marquis of Anglesea, Master of the Ordnance. Lord Granville is mentioned as likely to be Foreign Secretary, & Mr. Robinson Colonial Secretary, with a Peerage. The Marquis of Wellesley it is said is about to resign the Lord Lieutenancy of Ireland, and to be succeeded by Lord Carlisle. Mr. Plunkett it is reported is to be Lord Chancellor of Ireland, in the room of Lord Manners, who resigns.—It is said, that Sir H. Wetherall has resigned his office of Attorney General.

MAY 30.

The following is the latest intelligence from Portugal:

The Lisbon papers, to the 22d March, confirm the fact that Portugal is now entirely clear of the rebels, who have been driven from their last hold in Tras-os-Montes. The announcement of the fact is accompanied by a rather pompous recapitulation of the achievements of the Portuguese troops; and it must be admitted, that, as compared with the conduct of the central government, that of the generals operating against the rebels has been most vigorous and efficient.

A Lisbon paper states:—"Nine pieces of cannon and a howitzer, above 800 prisoners, and a great quantity of baggage taken, are the results of the combats in which the invasions of rebels were checked at various points. Four howitzers, 12 brass field pieces, 278 grenades, 400 cartridges with ball, and 80,070 musket cartridges, which formed the chief depôt in the fortress of Almeida, were abandoned in their precipitate flight."

The French journals state, that twelve corps of the Portuguese rebels, 3000 in number, having been forced by the Constitutionalists into Spain, were compelled by the Spaniards to lay down their arms on the Portuguese frontier, the whole of which were delivered up to the Constitutional force. The rebels were marched on the morning of the 8th instant towards the depôt assigned them in the territory of Rioja, on the confines of Old Castile and Arragon.

The dispatches from Madrid on Monday are reported to be very satisfactory, and the ideas of a rupture between Spain and Portugal are at an end.—*Liverpool Mercury, April 6.*

LONDON, April 5.

Spain is so far from pursuing the only prudent policy now left open to her, in acknowledging the independence of the New States, that reports have been current for some days of preparations actually on foot for recovering the possession of them, and it is given out that general Merales, who served in Colombia, is in one of the Canary Islands, collecting a force for the invasion either of Colombia or Mexico. We do not consider that these reports are entitled to the smallest credit. Spain has enough to do at home, and misguided as the councils of that country are, cannot be insane enough to imagine the conquest of those countries possible. The preparations alluded to are supposed by well-informed persons to be intended for Cuba, the complete protection of which island is probably all that is aimed at.—*Times.*

According to the German papers, the Russian Ambassador, the Marquis de Ribeaupierre, arrived at Constantinople the beginning of Feb. He is stated to have addressed a few days afterwards, in conjunction with the English Ambassador, a note to the Sultan, relative to the affairs of Greece, the acceptance of which he, however, declined. The *Journal de Paris* of Tuesday mentions, on the authority of a private letter from Vienna, that on the 9th of Feb., a report was current at Constantinople that the Emperor Nicholas, being determined that the further effusion of blood should cease in Greece, would send, in spring, a squadron of observation to the Mediterranean, if the Porte should persist in its refusal to accept the intervention of the Great Powers. Until some measure of the sort is taken, there is no likelyhood of the Turkish government complying with the pacific views of the leading powers with respect to the persecuted Christians, whose extermination appears to be the object of the infidels. The Hamburgh papers mention that the danger of an inundation, which threatened the City of Hanover, has happily ceased; but at Bremen the dikes have unfortunately given way in several places, and the water had inundated the low countries. At Darmstadt, a motion is stated to have been lately made in the Second Chamber, the object of which is to substitute transportation for the long periods of imprisonment, which now punish certain crimes on the Continent. Australia and Van Dieman's Land are considered eligible places for receiving the offenders thus to be disposed of, and the motion calls on the Government to negociate with neighbouring states a convention for this purpose.

Mr. Canacho, the Mexican Minister to this country, is about to proceed to Paris immediately. In his passport, which is signed by the French Ambassador, he is designated by his full title of "Minister Plenipotentiary of the United States of Mexico." It is said that this concession was not at first granted, but M. Camacho was firm, and would have declined going to France, had not his diplomatic character been declared on his passport. The French government are too well aware of the importance of the commercial intercourse with Mexico to suffer a mere form of this nature to stand in the way of its advantages.

Accounts from Buenos Ayres state that the French Admiral Rosamel, in consequence of feeling indignant at the conduct of the Brazilian Admiral Pinto, in regard to the merchantmen under the French flag, detained by the Brazilian squadron, had asked for and obtained an audience of the Emperor Don Pedro, and in very strong terms had expressed his sense of the interruptions French commerce had sustained by the proceedings of Admiral Pinto. The Emperor is said to have expressed great anger at the freedom of language used by the French Admiral, and demanded to have it put in writing, which the Admiral, on reaching his frigate, immediately did. In consequence of this, the Emperor caused a despatch to be forwarded to the Admiral, in which he informed him he had forwarded his letter to the King of France, and had demanded another Admiral for the station.— This had caused considerable alarm among the French merchants at Rio Janeiro.